

У НАСТУПНЫХ НУМАРОХ

АЛЕСЬ БЕЛЫ

Эвалюцыя палітычнага народу ВКЛ у Сярэднявечча і Новы час

МІКАЛАЙ ІЛЬКЕВІЧ

Уладзімер Пракулевіч: Адноўлены час

СЯРГЕЙ ДУБАВЕЦ

Эсэ пра бацьку

АЛЕГ ДЗЯРНОВІЧ

Ва ўздагон. Заўвагі на палёх кнігі
Анджэя Раманоўскага «Пазытывізм у Літве»

ВІТАЛЬ БРОЎКА, АЛЯКСАНДАР ЧЫГІР, ДАРКА СЛАБЧАНКА, АЛЕСЬ ЗАРЭМБЮК, МІХАСЬ ПАШКЕВІЧ

Чаму я стаў грамадзкім актывістам,
а мае аднакласьнікі — не

ARCHE 7—8 2008

УДАКЛАДНЕНЬНЕ

У мінулым нумары па тэхнічных прычынах выпаў радок у тэксьце «Вайна без цензуры. Ад рэдактара» (с. 9, першы абзац зверху). Гэты абзац трэба чытаць у наступнай рэдакцыі:

У афіцыйных выданьнях апошняга часу на тэму вайны вы сустрэнеце максымум прапаганды і мінімум суперыжаваньня. Ідэялягема ўёснароднай барацьбы зь нямецка-фашысцкімі акупантамі забараняе ўдэленьне пра маштаб беларускай калябарацыі. Падбор фотаілюстрацый у гэтых выданьнях такі самы, як і 20 ці 40 гадоў назад: абы не адьсьці ад догмы пра масавы гераізм савецкага народу, зьверствы нямецка-фашысцкіх акупантаў і подласьць кучкі калябарантаў, абы схаваць свае *падсвядомыя страхі перад ростам беларускага нацыяналізму, калі той атрымлівае нябачаную раней падтрымку ад дзяржавы. Калі ўся вайна зводзіцца да гэтага* гламурнага гераізму і шаманскіх воклічаў пра дзікунства акупантаў, то выглядае, што мы маем справу не з навукай, а грубай і цынічнай прагандысцкай маніпуляцыяй.